

Република Србија

**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**

Број: 6/0-02-306/2011-6

Веза: 6/0-02-33/09-1

Датум: 9. мај 2011. године

Београд

На основу члана 74 Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, бр. 51/09), члана 33 став 1 Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, број 79/05) и члана 192 Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС“, број 30/2010), Савет Комисије за заштиту конкуренције на 28. седници одржаној 9. маја 2011. године, поступајући по жалби поднетој од стране друштва OST Holding Sudosteuroпа GmbH, са седиштем на адреси Opernring 5 1010 Беч, Република Аустрија, које заступа Реља Здравковић, адвокат из Београда, улица Француска бр. 27, на Закључак председника Комисије за заштиту конкуренције о покретању испитног поступка број 6/0-02-306/2011-1 (веза: 6/0-02-33/09-1) од 14. априла 2011. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ ЖАЛБА, друштва OST Holding Sudosteuroпа GmbH, са седиштем на адреси Opernring 5 1010 Беч, Република Аустрија поднета на Закључак председника Комисије за заштиту конкуренције о покретању испитног поступка број 6/0-02-306/2011-1 (веза: 6/0-02-33/09-1) од 14. априла 2011. године, **као неоснована**.

Образложење

Закључком председника Комисије за заштиту конкуренције број 6/0-02-306/2011-1 (веза: 6/0-02-33/09-1) од 14. априла 2011. године (у даљем тексту: Закључак) покренут је испитни поступак по Захтеву за издавање одобрења за спровођење концентрације, поднетом од стране друштва OST Holding Sudosteuroпа GmbH, са седиштем на адреси Opernring 5 1010 Беч, Република Аустрија, до које долази стицањем од стране аустријског друштва 62,39798% акција у новинско-издавачком друштву Компанија „Новости“ а.д.

Београд и на тај начин успостављања посредне контроле над овим друштвом, а у циљу процене последица намераване концентрације и утврђивања да ли се таквом концентрацијом битно спречава, ограничава или нарушава конкуренција, пре свега стварањем односно јачањем доминантног положаја на тржишту.

Пуномоћник подносиоца захтева уложио је приговор на Закључак дана 21. априла 2011. године. Поступајући по налогу Комисије, дана 4. маја 2011. године пуномоћник се изјаснио да овај приговор представља жалбу на Закључак, односно да је услед техничке грешке поднесак насловљен као приговор. Комисија је прихватила ове наводе из чега даље произлази да је друштво OST Holding Sudosteurogra GmbH, са седиштем на адреси Opernring 5 1010 Беч, Република Аустрија (у даљем тексту: жалилац - OST Holding), преко пуномоћника, благовремено изјавило жалбу на Закључак.

Жалилац је поднео жалбу услед погрешне примене материјалног права, односно непостојања законског основа за доношење Закључка.

Жалилац наводи да је Комисија за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија) Закључком покренула испитни поступак у поступку одобрења концентрације по Захтеву за издавање одобрења за спровођење концентрације поднетом од стране OST Holding-а дана 19. јануара 2009. године и заведеном у Комисији под бројем 6/0-02-33/09-1 (у даљем тексту: Захтев) на који се примењивао претходни Закон о заштити конкуренције („Службени гласник РС”, број 79/05), (у даљем тексту: Стари Закон). Према становишту жалиоца, Комисија је одлучила да, по протеклу свих Старим Законом предвиђених рокова за окончање поступка одобравања предметне концентрације (рок од месец дана или четири месеца - у случају испитног поступка) у којима је OST Holding уредно доставио одговоре на све захтеве за додатне информације и више од две године од дана подношења Захтева, покрене испитни поступак и то у управном поступку који је завршен по сили закона истеком рока од четири месеца, када је жалилац стекао право да спроведе предметну концентрацију у складу са чланом 23 Старог Закона.

Жалилац даље наводи да је на основу поднеска названог „Ажурирана пријава концентрације“ поднетог од стране OST Holding-а дана 25. јануара 2010. године и заведеног под бројем 6/0-02-55/2010-1, покренут нови и одвојени поступак у односу на поступак покренут на основу Захтева. Имајући у виду чињеницу да је Комисија по основу поднеска од 25. јануара 2010. године извршила одређене радње и није донела закључак о одбацивању захтева странке, то је у смислу члана 115 Закона о општем управном поступку (у даљем тексту: ЗУП), покренут други поступак на који се примењује садашњи Закон о заштити конкуренције („Службени гласник РС”, број 51/09), (у даљем тексту: Нови Закон). Такође се напомиње да у складу са чланом 113 ЗУП-а надлежни орган може покренути и водити поступак искључиво по службеној дужности или поводом захтева странке (односно ако је у датом случају OST Holding доставио поднесак са захтевом да се решава о управној ствари по Новом Закону, Комисија нема право да поводом тог захтева води поступак по Старом Закону). Жалилац истиче да, правни основ за доношење Закључка не би постојао чак и да је Закључак донет уз позивање на Нови Закон, с обзиром да је истеком рока од месец дана од подношења „Ажуриране пријаве концентрације“ од 25. јануара 2010. године, концентрација одобрена у смислу одредби члана 65 Новог Закона.

Жалилац као закључак својих тврдњи наводи да је председник Комисије донела оспорени Закључак на основу Старог Закона, који је стављен ван снаге ступањем на снагу Новог Закона, па Комисија нема правни основ за доношење Закључка. Чак и ако би се прихватило становиште да је у датом случају примењен Стари Закон, спровођење испитног поступка је преклудирано имајући у виду истек рокова предвиђених како Новим, тако и Старим Законом. Разлог покретања испитног поступка, наведен у образложењу Закључка, који се огледа у недостатку релевантних података у предметној документацији за одлучивање по Захтеву, код жалиоца изазива неверицу, јер наводи да „Комисија две године није тражила било какве допунске информације“.

У складу са горе наведеним, жалилац овим путем предлаже Савету Комисије да Закључак поништи и стави ван снаге.

Разматрајући наводе у жалби и ожалбени закључак, Савет Комисије је оценио да је жалба неоснована из разлога како следи.

Комисија остаје при својој оцени, да „Ажурирана пријава концентрације“ достављена Комисији 25. јануара 2010. године од стране OST Holding-a, суштински представља допуну првобитно поднетог Захтева, јер садржи исте битне елементе у погледу субјеката и објекта трансакције, односно предмета и места концентрације, друштва стицаоца, друштва преносилаца, релевантног и географског тржишта - као и предметни Захтев. Самим тим, ради се о истој управној ствари, у којој се поступа применом одредаба Старог Закона. Потреба допуњавања и комплетирања Захтева није исцрпена подношењем „Ажуриране пријаве концентрације“, што је иницирало и доношење Закључка. Значи за сво протекло време, од дана подношења Захтева Комисији, постојао је само Захтев који није уредан и који је било потребно уредити, како би могли почети да теку рокови за издавање решења у смислу члана 208 став 1 ЗУП-а. Осим тога, рокови за доношење решења Комисије прописани у Старом Закону (члан 66) су месец дана од дана подношења (уредног) захтева у скраћеном поступку, односно четири месеца. Рокови за доношење решења Комисије прописани у Старом Закону нису преклузивни рокови, већ представљају претпоставку законодавца да орган може у прописаном року да реши управну ствар. Старим Законом је предвиђена сходна примена Закона о општем управном поступку. Чланом 208 став 2, ЗУП-а поступку прописано је поступање односно могућности које странка има у случају ћутања администрације. Наиме, ако орган не донесе решење и не достави га странци у прописаном року, странка има право на жалбу као да је њен захтев одбијен, а ако жалба није допуштена, странка може непосредно покренути управни спор пред надлежним судом. У конкретном случају, странка је могла да покрене управни спор ради ћутања администрације, ако је сматрала да је Комисија могла да оконча поступак доношењем решења у претпостављеном року, али то, по сазнању Комисије, није учинила.

Неосновани су наводи жалиоца да Комисија „нема правни основ за доношење Закључка, с обзиром да је ступањем на снагу Новог Закона, Стари Закон стављен ван снаге“. Новим Законом члан 74. прописано је да се на поступке који су започети до дана почетка примене овог закона примењују прописи по којима су започети. Из одредбе овог

члана несумњиво произлази да се у конкретном поступку мора применити Стари Закон као закон по коме је започет предметни поступак, који није правоснажно окончан до дана почетка примене Новог Закона.

Нетачне су тврдње жалиоца да се Комисија у Закључку позива на заводни број „Ажуриране пријаве концентрације“ 6/0-02-55/2010-1 поднете 25. јануара 2010. године, будући да је једини заводни број који се у истом појављује број 6/0-02-33/09-1 који се односи на поступак по Захтеву. Осим тога, вођење заводних бројева је питање канцеларијског пословања, то јест вођења регистра предмета Комисије, које никако не може да утиче на суштину предмета.

Контрадикторни су наводи жалиоца да је „OST Holding уредно доставио одговоре на све захтеве за додатне информације“, као и да „Комисија две године није тражила било какве допунске информације“, с обзиром да је и сам жалилац навео да је уредно и благовремено поступио по свим налозима за допуну Комисије. Поред тога што су контрадикторни, ови наводи жалиоца су и нетачни, јер жалилац није одговорио на све налоге Комисије за допуну Захтева.

Имајући у виду изложени став Савет Комисије по коме „Ажурирана пријава концентрације“, по својој садржини, представља допуну првобитно поднетог Захтева и уз примену одредбе члана 74 Новог Закона поступак ће се завршити по Старом Закону. Остали наводи жалиоца по питању примене Старог односно Новог Закона, нису од значаја за другачију одлуку по жалби.

Имајући у виду изложено, Савет Комисије је оценио да је председник Комисије правилно поступила када је донела предметни Закључак, те је одлучено како је наведено у диспозитиву.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ САВЕТА

Весна Јанковић, председник Комисије

Поука о правном леку:

Против овог решења жалба није допуштена, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда у року од 30 дана од дана пријема решења.